

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De|| EXTREMA VNCTIO-||NE, ORDINE, ET MATRI-||MONIO.|| SINGVLIS LIBRIS
EX-||PLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

III. Ordinationem Sacramentum esse, probatur ex traditione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54104)

CAPVT TERTIVM.

Ordinationem Sacramentum esse, probatur ex traditione.

AM verò more nostro id ipsum demonstrabimus ex Ecclesiastica traditione, id est, testimoniis sanctorum Pontificum, Conciliorum, & Patrum.

Lutherus enim in lib. de captiuit. Babylonica, cap. de Ordine, solum Dionysium dicit posse citari ex antiquis auctoribus, pro Sacramento Ordinis, & aliis Sacramentis, excepto Baptismo, & Eucharistia. Sic enim ait: *Scio hunc solum auctorem haberi ex antiquis pro septenario Sacramentorum, licet Matrimonio omisso, senariū tantum dederit: nihil enim prorsus in reliquis Patribus de istis Sacramentis legimus. Nec Sacramenti nomine censuerunt, quoties de his rebus loquuti sunt: recens enim est inuentio Sacramentorum.* Hæc ille: ubi multa mentitur. Nam nec verum est, quod ille quasi contra se citat, Dionysium tradere sex Sacramenta; non enim meminit nisi quatuor: nihil enim scribit de Pœnitentia, Extremunctione, & Matrimonio. **DEINDE** mentitur impudentissimè, cum dicit, recentem esse inuentionem Sacramentorum; nimirum quoad nomen Sacramenti: nos enim in primo libro ostendimus, omnes veteres Latinos hoc vocabulo vsos. **DEINQUE**, nihil prorsus in antiquis legi de his Sacramentis, est mendacium Luthero dignissimum.

Igitur ex Pontificibus **INNOCENTIVS I.** in epist. 18. ad Alexandrum Antiochiæ Episcopum cap. vlt. confert Ordinationem cum Baptismo; ac dicit, ab hæreticis baptizatos recipi cum suo Baptismo, sed ab hæreticis ordinatos, non recipi cum suo Ordine: & causam reddit, quia hæretici solum Baptismum dare permittuntur. Ex collatione cum Sacramento propriè dicto, indicat se habuisse Ordinationem etiam pro Sacramento propriè dicto.

Ubi tamen **OBSERVANDVM** est, non velle Innocentium iterum ordinandos esse, quos hæretici ordinauerant, sed solum cessare debere ab executione Ordinum, ac si ordinati non essent.

LEO I. epist. 81. ad Dioscorum Alexandrinum, c. 1. Ordinationis

CC 5

natio

nationem Sacramentum vocat, & iubet à ieiunis dari, & accipi, & solum in vespera Sabbathi, idque summa cum deuotione: vbi apertè indicat in eo Sacramento gratiam conferri. Et epist. 87. ad Episcopos Mauritanix, cap. 1. de Ordinatione loquens: *Quis, inquit, dissimulare audeat, quod in tanti Sacramenti perpetratur iniuriam?* Hæc ille. Audis hic nomen Sacramenti?

ANASTASIUS II. in epistola ad Anastasium Imperatorem, cap. 7. *Nullum, inquit, de his quos vel baptizauit Acacius, vel quos Sacerdotes, siue Leuitas, secundum canones ordinauit, vlla eos ex nomine Acacij portio lesionis attingit, quo forsitan per iniquum tradita Sacramenti gratia minus firma videatur.* Vbi S. Pontifex Ordinationem, & Sacramentum vocat, & gratiam conferre dicit, & cum Baptismo comparat: & idem repetit, cap. 8.

Denique sanctus GREGORIUS I. lib. 4. commentariorum in libros Regum, cap. 5. in ipso initio de Sacramento Ordinis loquens: *Is, inquit, qui promouetur, bene foris rugitur, si intus virtute Sacramenti roberetur.* Vbi & Sacramentum vocat, & gratiam conferre affirmat ipsam Ordinationem.

Ex CONCILIIIS, Chalcedonense Concilium, canone 2. damnate eos, qui pecunias pro Ordinatione suscipiunt; & causam reddit, quia gratiam Dei illi censentur vendere, quæ tamen vendi nullo modo potest, aut debet. Idem habet II. Bracarense, can. 5. & alia. Denique Florentinum Concilium, Græcis, & Latinis probantibus, Ordinationem inter Sacramenta propriè dicta numerauit: quod etiam facit Concilium Tridentinum, sess. 23. cap. 2. & can. 3.

Ex Patribus, DIONYSIUS Areopagita, lib. de Ecclesiastica hierarchia, cap. 5. de ritu ordinandorum agit, & satis ostendit eo ritu gratiam conferri, & proinde Sacramentum esse. Quod etiam Lutherus fatetur: nam in lib. de Babylonica capt. cap. de Ordine, solum Dioynisium citat contra suam nouitatem: nec aliter respondet, nisi more suo eum auctorem contemnendo. Dicit enim nihil in eo esse solidæ eruditionis; & addit, sibi facile esse meliorem Hierarchiam scribere, quàm Dionysius scripserit. Nos autem opponimus Luthero sanctum Gregorium, qui homil. 34. in Euangelia, hunc Dionysium, vt antiquum, & venerabilem Patrem laudat.

Exstat

Exstat apud Sozomenum lib. 7. hist. cap. 10. MARTYRI
cuiusdam sententia, ad Nectarium Episcopum Constanti-
nopolis, ubi aperte comparat sacerdotium cum Baptismo,
& utroque homines iustificari dicit: Tu, inquit, o beate,
recens baptizatus, ac purificatus, & mox insuper sacerdotia
auctus es: utraque autem hæc peccatorum expiatoria esse
Deus constituit.

S. Ioan. CHRYSOSTOMVS lib. 3. de sacerdotio: Sacer-
dotium, inquit, in terra peragitur, sed in rerum cælestium
classẽ, ordinemq̃ referendum est. Atque id perquam me-
rito: quippe non mortalis quispiam, non Angelus, non Arch-
angelus, non alia quævis creata potentia, sed ipse Paracletus
ordinem eiusmodi disposuit. Et infra: Tum probè intelliget,
quanto sacerdotes honore, quanta dignitate, Spiritus sancti
gratia dignata fuerit.

THARASIVS in epist. ad Adrianum Papam, quæ habe-
tur in primo tomo Bibliothecæ sanctorum Patrum, dicit
eos, qui pecunias accipiunt pro Ordinatione, vendere gratiã,
atq; ad eò ipsũ Spiritũ sanctũ, qui datur in Ordinatione.

Theodoretus in illud, 1. Timoth. 5. Manus citò nemini
imposuerũ; Theophylactus, & Oecumenius in illud, 2. Ti-
moth. 1. Admoneo te, ut excites gratiam; aperte dicunt in Or-
dinatione conferri gratiam Spiritus sancti, quæ piis studiis,
& oratione fouenda est, quemadmodum oleo fouetur ignis.

CYPRIANVS, seu quicumque fuit auctor sermonum de
operibus cardinalibus Christi; Ordinationem Sacramentum
vocat, & cum Baptismo confert: Docemur, inquit, quæ sit
Baptismi, & aliorum Sacramentorum stabilitas. Et infra:
Nam Baptismum repeti, Ecclesiasticæ prohibent regulæ, &
semel sanctificatus nulla deinceps manus iterum consecrans
presumit accedere: nemo sacros Ordines semel datos iterum
reuocat, &c.

AMBROSIVS lib. de dignitate sacerdotali, cap. 5. Homo,
inquit, imponit manum, Deus largitur gratiam: Sacerdos im-
ponit supplicem dexteram, Deus benedicit potenti dextera.
Vide eundem in 1. Corinth. 12. in illud: Diuisiones gratiarum
sunt. & in 1. cap. 2. ad Timotheum.

HLERONYMVS in Dialogo contra Luciferianos, toto ferè
eo libro confert Ordinationem cum Baptismo, ac probat
Ordi-

Ordinationem ab hæreticis datam, esse ratam, quia Baptismus ab eis datus, ratus Baptismus est. Illa sunt enim verba S. Hieronymi contra Luceferianos: *Si in fide sua baptizato baptizans nocere non potuit: & in fide sua sacerdotem constitutum constituens non inquinavit.*

AVGVSTINVS simili ratione argumentandi, probat contra Donatistas, Sacramentum Ordinis semel habitum amitti non posse, quia Baptismus semel acceptus amitti non potest: sic enim ait, lib. 2. contra Parmenianum, cap. 13. *Ipsi explicent quomodo Sacramentum baptizati non possit amitti, & Sacramentum ordinati possit amitti. Si enim vtrumque Sacramentum est, quod nemo dubitat, cur illud non amittitur, & illud amittitur? neutri Sacramento iniuria facienda est.*

Similia habet lib. I. de Baptismo, cap. I. in quibus locis quædam OBSERVANDA sunt. PRIMO, Ordinationem ab Augustino vocari Sacramentum in duobus capitulis forte decies, contra Lutheri mendacium supra notatum. SECUNDO, Augustinum conferre Ordinationem cum Baptismo, atque apertissimè dicere, eodem modo vtrumque Sacramentum esse. TERTIO, eundem Augustinum asserere, neminem esse, qui dubitet de hac veritate: quod est contra alterum Lutheri mendacium. Et præterea est hic locus instar plurimorum locorum: si enim Augustinus non mentitur, omnes eius temporis auctores, immò etiam omnes populi id credebant, quod nos modò credimus.

Vide PRÆTEREA eundem Augustinum, epist. 50. ad Bonifacium, prope finem. & de bono coniugali, cap. 18. & 24. & in sermone de gestis cum Emerito. & denique lib. 2. contra Parmenianum, cap. II. ubi dicit, per hoc Sacramentum dari Spiritum sanctum: ex quo etiam colligitur, eam cærimoniam Sacramentum esse propriè dictum.

His accedant SCHOLASTICI apud Magistrum, lib. 4. distinct. 24. ex quibus sanctus Thomas, q. 1. art. 1. affirmat communem esse omnium sententiam, Ordinationem vnum esse ex septem verè, ac propriè dictis Sacramentis,

CAPVT